

L'ABÚS DELS CONCURSOS

Hi ha la mala costum de convocar concursos a cost zero. Els arquitectes hi posem matèria gris, moltes hores, i assumim els gastos a canvi de la il·lusion (la pastanaga) del premi. Premi que no és premi, ja que com a molt és l'encàrrec i prou.

També hi ha la mala costum entre diversos arquitectes de cert renom, d'abusar d'arquitectes joves. A canvi de deixar-los participar en concursos, treballen gratuïtament o gairebé. Aquests despatxos han convertit els concursos amb el modus vivendi: producció a mínim cost, i fer-ne molts, que algun tocarà.

A més, té lloc una competència deslleial: els despatxos "convencionals" han de competir amb els despatxos on hi treballen de gratis.

Afortunadament l'administració comença en alguns casos a donar alguna almoina als que per poc no guanyen. Almoina que dona per pagar, a molt estirar, al que ha fet les perspectives. Totalment insuficient.

És bo que les arquitectes aportem valor a la societat, però s'ha de fer mantenint la dignitat econòmica.

Simó Roca Asperó
arq. 22484-7